

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre . . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyom-
dájában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Bőjti elmékedések.

I.

zomorú évadot él a megye kereskedő világa. Egyik üzlet a másik után bukik. Ritka hét, hogy az öt megyei nagyváros valamelyikében ne csuknának be egy-egy boltot, néha egy-egy boltossal együtt.

Növeli ezen tények kritikusi jelentőségét, hogy vidékünkön ritka a hamis bukás. Tehát ezek az üzletek nem is spekulációból, mint sokan hinni szeretik, hanem kényszerűségből mondanak csődöt egymásután.

Es milyen üzletekre jár rossz idő? Leginkább azokra, melyek a telhetetlen luxszus szolgálatába szegődtek.

Megfoghatatlan tünemény. Először azért, mert általános a panasz, hogy a fényűzés nálunk, társadalmi állásunk becsületes jövedelmeihez aránytalan, most éri el delelő pontját. Másodsor azért, mert ha csakugyan olyan nagy és általános a luxszus, hát akkor az utána élő kereskedéseknek eo ipso nagyon szépen kellene virágzaniuk. És még sincs ugy.

Pedig csakugyan áll, hogy mindnyájan — legalább a nagy többség — módunkon felül költszünk. Túl nyújtózkodunk a takaródzón. Hanem azért luxszus-üzleteink buknak.

Hát ugyan mitől?

A luxszustól.

Megöli őket az, amit ápolni akarnak s amire a saját kirakataik s fiókjaik drága berendezésével adják a példát. Olyan emberek beszélnek, akiknek módjuk van megyénk kereskedelmi viszonyait a statisztika adataiban ismerniök, hogy nálunk az üzletek se nem megfelelő kereslet hiánya, se nem a túlságos szaporaság, se nem az egymás vesztére törő konk verseny folytán mennek tönkre; hanem rendszerint ésszerűtlen nagyzási hóbortjuk miatt.

Bizonyára mindenki tud a saját tapasztalata köréből példát arra, hogy egyik másik kereskedő, elragadtatva az országsszerte ragadós túlterjeszkedési hangulattól, bele engedí magát lovaltatni különben forgalmas üzletének eszélytelen megnagyobbításába, vagy az övénelkülömb üzleti helyen látott boltok drága s luxszuriózus berendezésének utánzatába.

Ezáltal forgó tőkájukat a legtöbben részleg vagy egészen hasznavehetlenül lekötik, s ha családunk azon kockázattal számításukban, hogy a tényes külső s tetszetős belső, mint csalogatószer, hatékonyan bizonyuland: akkor rövid idő alatt oly túlságos adósságokba bonyolódnak, hogy azoknak kamatai már egy negyedév múlva is agyonnyomják őket! Hozzá még eladósodásuk arányában fogy hitelezői képességük is, úgy hogy a ritka bevételi időhöz kötött publikumot, pl. a gazdákat nem bírják kiszolgálni, mert aratás utánig pénzükre nem várhatnak.

Ezen s más efféle belső bajokat aztán annál jobban titkolják, minél merészebben jelentkeznek azok. Sőt valamint a vesztét érző korhely, borba s muzsikába törekszik fojtani lelke furdaló térgéit: úgy a tönkkel határos üzlet is káprázatos külső mezbe öltözteti belső ziláltságát.

Segédet például annyit állít be, amennyivel kétszeres forgalmat is el lehetne győzni; reklámokról, végeladásokról, árleszállításról, alkalmi vásár csinálásról álmodozik; kapkod fűhöz-fához, mint a vízbe fuladó.

Még egy-két kiegyezési kísérlet, melyben ő nem nyer, de a hitelezők veszítenek — s kész a krach.

Ennek a szomorú tragikomédiának vagyunk most szemtanui igen gyakran.

Pedig vidékünket jómódú, kényelemszerető s csinkedvelő nép lakja. Olyan nép, mely ellen a kereskedőnek csak az a kifogása lehet, hogy szeret kontózní, de azért aratás után kifizeti.

Ez a nép nem volt eddig szokva szalon-szerű luxszus üzletekhez. Mielőtt me-yénket vasútvonalak szegdesték át, egyszertű, mondhatni elemi külsejű volt az első rőfös- vagy divatárú kereskedés is. Csak mostanában kapott lábra a kirakatok s berendezések pénzrabló divatja. És pedig úgy kapott lábra, hogy helyenkint egyik elkezdí Budapest valamelyik boltját mintául venni; aztán a többi szentül hiszi, hogy neki azt a mintát kell utánoznia.

Pedig az utánzás éppen oda viszi őket, ahová a családokat viszi, a tönkre És így a luxszusúzó családok, a kereskedők egy szempont alá kerülnek. A fényűző családok megtanulhatnák a túlterjeszkedő kereskedők bukásából azt, hogy őket is hasonló sors követi, a hasonló előzmények után. Viszont az ilyen kereskedők kiláthatnak a rangjukon felül költszések sorsából azt, mi vár rájuk.

Kölszönösen hasznosabb lenne a túlságos luxszussal való szakítás. A kereskedők azt nyernék vele, hogy nem keverednének olyan melyen gyümölcsötlen kiadásokba és nem provokálnák egymást a külsőségek hajhászatára; viszont a publikum meg azt nyerné, hogy a mondott fényűzési pótdadót nem kellene fizetni s ahelyett olcsóbban juthatna vágyaihoz.

Vajha a luxszus kiirtásához, vagy legalább csökkentéséhez ezen tényadatok konferálnának valamit.

Nyilt levél Mártonfy Károly országgyűlési képviselő urhoz.

A felekezeti szempont volt az, mely eddig vizsztatartott képviselő urnak a főrendiház reformjavaslatának 5. §-ával szemben elfoglalt álláspontja felett felszólalni; de különösen azon tisztelet, melylyel multja iránt minden szabadelvű ember, bármely párt árnyalathoz tartozik, viseltetik. De ezen álláspont a mérsékelt ellenzék helyi orgánumának, f. é. március hó 8-án Mártonfy az 5. §. ellen" cím alatt közzé tett védelme, épen képviselő ur iránt táplált nagybecsülésből, készlet engem ezen uton felszólalni; mert meg vagyok győződve, hogy ott a hol politikai reputáció járól van szó, egy perocig sem fog késmi, a szabadelvűsége felett igazán támadt kételyek eloszlatására nyilatkozni. Az érintett lap védelmében ugyanis azt mondja, hogy képviselő ur magatartása az idézett szakaszszal szemben nem alapul antisemitismuson, hanem elvi meggyőződésén, hogy a vallások, mint olyanok a főrendiházban képviselve ne legyenek. Figyelemmel és mondhatom élvezettel olvastam képviselő urnak beszédét, de eme nagy horderejű elvi álláspontra, melyet a „Z. és V.” hangoztat, nem akadtam.

Képviselő ur is, ép úgy mint a miniszteri javaslat, történeti alapon reformálandó főrendiházat óhajt, eltér a miniszteri javaslatról csupán a kinevezés kérdésében; mert azt kívánja, hogy a reformált felsőház alkotmányunk reprezentatív rendszerével összeegyeztesse, azaz hogy a népsouverenitás ott is kellő kifejezést nyerjen; miért is a választást kívánja. Eddig pártjával is egyetért; de eltér azonban ettől, mint protestans, a protestánsok a főrendiházban leendő képviseltetésére nézve; mert hogy saját szavaival éljek, ott ezen képviselőt a protestantizmusként semmi szolgálatot sem tehet, és eltér pártjától a zsidók képviseltetésére nézve. Ha tehát képviselő urat csakugyan azon nagy elvi szempont vezérelte, hogy a vallások egyáltalában a főrendiházban képviselve ne legyenek, dezavualnia kellett volna azt, hogy a főrendiház történelmi alapon reformáltassék; mert a katholica-egyház itt mindig képviselve volt.

Miután azonban képviselő ur ebben pártjával teljesen egyetért, a vallások mint törvényhozás tényezői ellen nincsenek aggályai, hanem mint protestáns nem kívánja azok képviseltetését, mert a protestantizmusként az ott szolgálatot nem tehet; a zsidók képviseltetését pedig perhorekálja; mert a zsidókat ott szivesen nem látja. Tagadhatlan, hogy ez is elvi álláspont, a mint az antisemitizmus az intelligens embereknél egyáltalában elvi kérdés; de nem szabad elvűség, és miután utolsó parlamenti fellépése után épen az utóbbi iránt támadtak látszólag igazolt kételyek, meg vagyok győződve, hogy ebben a kérdésben minden őszinte tisztelője megnyugtatóra minél előbb nyilatkozni fog.

Kiváló tisztelettel

Dr. Schuller Simon

Hirek.

A főispán menesztése. A megyében megjelenő lapok kedvüket lelik abban, hogy megyénk főispánját időnként menesszék. Eme sportot nemcsak az ellenzék, hanem a szabad-elvűpárt érdekeit képviselő lapok is úzik. Ürüljön meg a központi kormányzatnál bármely kissé magasabb állás, vagy szerveztessék egy ilyen: bizonyos, hogy arra az említett lapok a mi megyei főispánunkat is kandidálják.

Minthogy eme hírek főispánunkra nézve némileg hizelgők is, azért minket, kik a főispán urnak határozott tisztelői közé tartozunk, kellemetlenül nem érintenek, s így azok ellen addig fel sem szólaltunk. Mégis most, midőn nem tudni hányadszor ujra felmerülnek, célszerűnek találjuk azokkal kissé foglalkozni.

Hogy az ellenzék lapok kürtölik e híreket, azt nem csodáljuk.

Régen szálka a mi főispánunk az ő szemükben. Erélye, ébersége, nem engedik az ellenzék törekvések érvényesülését; s ez rosszul esik nekik. Ettől a ferfutól szivesen szabadulnának, és a mit az ember óhajt, azt szivesen el is hiszi.

De ha nem hiszik is, még akkor is van értelme híresztelésüknek. Az emberek legtöbbször a kelő és delelő napnál szeret sütkérezni, a nyugvónak hátat fordít. Ezekkel akarják elhitetni, hogy főispánunk napja legalább Bácsme-gyében lenyugodni készül; pedig ezen emberekre kár annyi nyomda-festéket pazarolni; mert ezek csak is addig fognának az ellenzék pislogó mécsénél melegedést keresni, még egy újabb nap fel nem kelne.

A mint tehát értjük némileg az ellenzék lapok eljárását, úgy nem foghatjuk fel értelmét a pártunkhoz tartozó lapok viselkedésének; ha csak azt nem akarjuk hinni, hogy az, bizonyos titokban lappangó aspirációk visszhangja.

Pártunk érdekeit igazán szívesen hordó lapnak az ilyen híreket nem hogy terjeszteni, hanem alaptalanságukról meggyőződni és azokat megcáfolni kellene. A pártunk kifolyását képező kormányának érdeke ellenére van, hogy megyei képviselőjének stabilitása illetőleg a vezetésére bizott törvényhatóságok lakói folyton kétségben tartassanak — és olyan hírekkel nyugtalanítsanak, melyeknek a rossz akarat, vagy időelőtti ambíció kívül más forrásuk nincsen. Hiszen ha volna, régen dobra ütötték volna.

Azért kérjük pártunkkal szolidáris laptársainkat, hogy pártunk jól felfogott érdekében jövedőre ilyen minden alapot nélkülöző hírek terjesztésétől tartózkodjanak. Majd elvégzi ezt az ellenzék!

Trefort Ágoston vallás- és közoktatásügyi miniszter a következő nyilt levelet intézi a Magyarországon megjelenő lapok szerkesztőihez: Egyes emberek, valamint egész népek saját bajaikat legjobban érzévn s ismervén, mindig azt vélik, hogy a szomszédok ezen bajokban nem szenvednek, — úgy mi magyarok is azt hisszük, hogy bizonyos bajok csak nálunk léteznek, míg azok mindenütt, legalább a nyugati civilizációhoz tartozó országokban megvannak. Egy bajunk van azonban nagyobb mérvben, mint másutt, közgazdasági viszonyaink rosszabbak, szegények vagyunk, s bármit teszünk, mindig ez akadályhoz érkezünk. Legjobban érzem és tapasztalom azt az én tárcámnál, — bármit kezdek, a népispoláktól a művészetig, — mindenütt meg kell állani a fejlődésben a pénzkérdésnél. Ismétlem, mit számtalanszor mondtam: intelligencia, vagyon és egészség, az kell első sorban Magyarországnak. Most azonban csak a közgazdaságról és vagyonsodásról akarok szólni, — oly tőr, melyen a társadalomnak nagyobb mérvben kell s lehet működni, mint az államuk. Efféle indokok birtak rá, hogy néhány barátommal kezettfogva, a művészeti ipartársulatot indítványozzam. Az ország közgazdasági fejlődése, vagyonsodása oly érdek lévén, mely mindenkit érint politikai pártállás, vallás, nemzetiség s nyelvkülönbség nélkül, gondoltam, hogy itt oly terepomot találunk, melyen valamennyien kezettfogva működhünk arra, hogy az ipar terén termeljünk jól és elfogadható áron s hogy a hazai készítmény iránt szeretetet és érdekltséget ébresszünk azon meggyőződésben, hogy ez uton egy nagy célt előmozdítunk: az ország emelkedését. Nem tudom, nem fogok-e csalódní, de én nem mondom le oly könnyen s hajlandó vagyok minden becsületes eszközhöz folya-

709. sz.
bv. 1884.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíróóság 3784/1884. számú végzése által Neuländer K. budapesti cég javára Athanaevskovits György zombori lakos ellen 543 frt tőke, ennek 1884. év január hó 1-ső napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 55 frt 65 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 630 fitra becsült 2 ló, 1 hintó és 1 paraszt kocsiálló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 5406/1884. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Zomborban a városháza udvarán leendő eszközésére 1885. évi március hó 13-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1885. évi március hó 1-én.

Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

11. sz.
bv. 1885.

Árverési hirdetmény.

Az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy a palánkai kir. járásbíróóság 40/polg. 1885. számú elrendelő és a palánkai kir. járásbíróóság 40/polg. 1885. számú kiküldő végzésével a palánkai takarékpénztár felperes javára Proties Mija tovarisovai lakos alperes ellen 300 frt tőke és járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával felül- és lefoglalt 3365 frtra becsült szarvasmarha, birka, gabona, sertvés, kocsik, cséplőgép stb. ingóságok Tovarisovan, alperes lakasan, 1885. évi március hó 16-án délelőtti 10 órakor nyilvános árverés útján azonnali készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Palánkán, 1885. évi február hó 27-én.

Haba István,
kir. bir. v. hajtó.

264. sz.
vh. 1884.

Árverési hirdetmény.

Az 1881. LX. t. c. 102. §-a alapján közhírré tétetik, hogy a palánkai kir. bíróság 2843/polg. 1884. számú elrendelő végzésével a palánkai takarékpénztár felperes részére 120 frt tőke és járuléka erejéig Basits Aekó tovarisovai lakos alperes ellen a palánkai kir. bíróság 463/polg. 1885. számú végzése folytán bírósággal felül- és lefoglalt 627 frtra becsült ingóságok, u. m.: birkák, kocsik, lovak, gabona stb. 1885. évi március hó 16-ik napján délelőtti 8 1/2 órakor Tovarisovan, alperes lakasan, nyilvános árverés útján azonnali készpénzfizetés mellett eladatni fognak.

Kelt Palánkán, 1885. évi március hó 2-án

Haba István,
kir. bir. v. hajtó.

1232. sz.
tkvi. 1885.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Csernus Dózsa Brigitta és társainak Dózsa Gergely elleni vagyonközösség megszüntetése iránti végrehajtási ügyében a 7154/1884. sz. alatt elrendelt s december 15-én foganatosított árverésen el nem adott, a zombori kir. törvényszék területén lévő, Nemes-Militicsen fekvő, a nemes militicsi 1472. sz. tjkvben A. alatt foglalt 2069. hr. sz. 7 hold 800 □ öl szántóból Dózsa István, Csernus Dózsa Brigitta, Tarnay Dózsa Erzsébet, Körmeny Kanyó Julis, Kanyó Kanyó Anna és Gergelyt, összesen 2/3-ad részben illető jutalékra az árverést 671 frt 33 krban ezennel megállapított kikiáltási árban újból elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885. évi március hó 28-ik napján délelőtti 9 órakor Nemes-Militics község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1885. évi február hó 12-én.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság

11222. sz.
tkvi. 1884.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Csernus Dózsa Brigitta és társainak Dózsa Gergely elleni birtokközösség megszüntetése iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő Nemes Militicsen fekvő, a ns.-militicsi 442. sz. tjkvben Dózsa István és társai nevének álló A. 9. sor 659. hr. sz. 900 □ öl üres ház helyre 45 frt 10 kr., 3. sor 2263. hr. sz. 594 □ öl szántóra 33 frt, 4. sor 2604. hr. sz. 1499 □ öl ka szálóra 60 frt 50 kr., továbbá ottani 1032. sz. tjkvben Csernus Dózsa Brigitta és társai nevének álló A. alatt foglalt 2068/b hr. sz. 3 hold szántóra 275 frt és 2603/b hr. sz. 375 □ öl ingatlanra 7 frt 70 krban ezennel megállapított kikiáltási árban mint utóajánlatot tevők által ígért összegben az árverést Csernus Ferenc és társai által tett utóajánlat folytán újból elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi március hó 28-ik napján délelőtti 9 órakor Nemes-Militics község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban 1885. évi február hó 5. napján.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság

1138. sz.
tkvi. 1885.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Molnár István végrehajtónak Tanurzits Jócó végrehajtást szenvedő elleni 1200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, ns.-militicsi határban fekvő, a ns. militicsi 622. sz. tjkvben A. alatt foglalt 1683a/2 hr. sz. 9 hold 553 1/2 □ öl szántóra az árverést 1400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885. évi május hó 16-ik napján délelőtti 10 órakor Ns. Militics község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagy 140 frtot készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban 1885. évi február hó 26. napján.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

7253. sz.
tkvi. 1884.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Jozity Mata s társai végrehajtónak Pasity Illés végrehajtást szenvedő elleni 199 frt 50 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a Pasity Fila és Pasity Iva árverési előbbi vevők kárára és veszélyére a zombori királyi törvényszék területén lévő, Monostorszegh község határban fekvő, a monostorszeghi 424. sz. tjkvben Pasity August névén 1/3 részben, Pasity Márton névén 1/3 részben és Pasity Illés névén 1/3 részben álló A I 450. hr. 410. ö. i. sz. ház és 600 öl beltelek 300 fitra, az A 1675. hr. sz. 280 öl szőlő 30 fitra, 1760. hr. sz. 200 öl szőlő 24 fitra megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi április hó 18-ik napján délelőtti 10 órakor Monostorszegh község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban 1885. évi január hó 15. napján.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

1932. sz.
kig. 1885.

Pályázati hirdetmény.

Zombor szab. kir. város törvényhatóságánál üresedésben évi 1080 frtnyi tisztu fizetéssel járó rendőr-kapitányi állomás betöltése iránt folyó évi március hó 25-ig pályázat nyitattik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cikkben előirt képesítést igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványaikat f. évi március 25-ig Sándor Béla városi főispán úr Ó Meltóságához nyújtsák be.

Kelt Zomborban, 1885. évi március hó 7-én.

Zombor szab. kir. város tanácsa.

853. sz.

Ó-Becse m. város előljáróságától.

Árverési hirdetmény.

Melynek erejénél fogva Ó-Becse m. város előljárósága részéről közhírré tétetik, hogy a község tulajdonát képező községi nagyvendéglő f. évi május hó 1-ső napjától kezdetét veendő és 1887. évi november hó 1-ső napjáig járó időtartamra, f. évi április hó 7-én d. e. 10 órakor megtartandó árverés útján berbe adatni fog, kikiáltási ára 4000 frt egy évre

Ezen árveréshez írásbeli ajánlatok, melyek a szóbeli árverés megkezdése előtt beadva és kellő óvadékkal ellátva lesznek, elfogadtnak. A kiadási feltételek, a hivatalos órátkban, a közigazgatási jegyző irodájában betekintheők.

Ó-Becsen, 1885. évi március hó 6-án.

Zavistics István, Petkovits György,
jegyző. 3-1 bíró.

32. szám.
bv. 1885.

Árverési hirdetmény.

Az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy a budapesti kir. ker. váltótörvényszéknek 3683/1885. sz. elrendelő és a palánkai kir. járásbíróóság 323/polg. 1885. számú kiküldő végzésével Kálmái és Mayer budapesti cég felperes javára Hochenberger Antal és Johanna kalapos, német-palánkai lakos alperes ellen 60 frt 87 kr. tőke és járuléka erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt 314 frtra becsült kalapok, varrógép, állvány, kirakat, szobabutorból álló ingóságok Német Palánkán alperes lakásán és üzletében 1885. évi március hó 18-án délelőtti 9 órakor nyilvános árverés útján azonnali készpénzfizetés mellett eladatni fognak.

Palánkán, 1885. évi március hó 3-án.

Haba István,
kir. bir. végrehajtó.

7. sz.
bv. 1885.

Árverési hirdetmény.

Az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy a palánkai kir. járásbíróóság 373/1885. számú elrendelő és a palánkai kir. járásbíróóság 373/polg. 1885. számú kiküldő végzésével Kovacevits István kulai lakos felperes javára Zarubszki Gyuka és Joca szilbási lakos alperes ellen 500 frt tőke és járuléka erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás alkalmával lefoglalt 1058 frtra becsült szarvasmarha, juh, ló, sertés stb.-ből álló ingóságok Szilbáson alperes lakásán 1885. évi március hó 14-én délelőtti 9 órakor nyilvános árverés útján azonnali készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Palánkán, 1885. évi március hó 1-én.

Haba István,
kir. bir. v. hajtó.